

Posudek vedoucího bakalářské práce Barbory Maškové

OD SLOVA K OBRAZU: PROBLEMATIKA JAZYKA VE HŘE, KTERÁ JAZYK TEMATIZUJE

Text Barbory Maškové *Od slova k obrazu* je typickým příkladem práce reflektujícího umělce, který primárně řeší praktické dramaturgické a inscenační problémy, během této práce rozšiřuje své teoretické zázemí, a teprve po ukončení praktické části se k otázkám, na které narazil, znovu vrací, aby je nahlédl s odstupem, uceleně, v širším kontextu odborného diskursu. Jako vedoucí práce i spolupracovník v první fázi – fázi výběru textu, jeho analýzy a příležitostný dramaturg ve fázi textových úprav – mohu jen s povděkem kvitovat, jak věcně, racionálně a s jakým nasazením studentka pracovala v této fázi praktického úkolu. Vzhledem k minimálnímu časovému prostoru bylo třeba příslušná dramaturgická a inscenační rozhodnutí udělat opravdu rychle, „pod tlakem“ a při vědomí mnoha omezení a studentce je ke cti, že to uspokojujivě zvládla.

Pokud jde o písemnou část bakalářské práce, studentka postupovala samostatně, dokázala si dobře rozvrhnout práci, takže jsem měl možnost připomínkovat jednotlivé verze včas a vcelku, což není zdaleka běžné. Autorka se ve své práci nejprve pokouší zmapovat relevantní témata v zrcadle teoretického uvažování o dané problematice, a činí tak v kontextu strukturalismu a divadelní sémiotiky. Zde se opírá o svou znalost stěžejní práce Keira Elama *The Semiotics of Theatre and Drama* a stručně zmiňuje Jana Mukařovského, Jiřího Veltruského a Iva Osolsobě, kteří se podobnou problematikou zabývali v našem kontextu. Na tuto spíše přehledovou kapitolu navazuje skutečně inspirativní využití konceptu geno-textu a feno-textu post-strukturalistky Julie Kristevy, který velmi dobře koresponduje jak se hrou samotnou tak s jejím scénickým uchopením. Tato pojmová dvojice autorce umožňuje věcně přistoupit k problematice překladu textu, analyzovat jeho úskalí a zjevně přispívá k citlivé, objektivní, kultivované formě této analýzy. Další velká část bakalářské práce nese název Mezi teorií a praxí. Autorka do této části zařadila dramaturgický rozbor hry, praktickou práci na překladu, analýzu základních symbolických linií, reflexi spolupráce se scénografkou a samotný proces zkoušení. V této části práce se autorce daří tvůrčím způsobem oscilovat mezi reflexí tvůrčí práce a teoretickými východisky či souvislostmi. Zmíněné spojnice mezi oběma póly jsou velmi dobře vystavěny a teoretické pasáže zařazené v této části organicky osvětlují praktický přístup. Reflexi práce pokládám za velmi zdařilou.

Práce je psána kultivovaným jazykem, je zacílená na jeden praktický projekt a na související teoretické otázky. Její struktura nabízí zajímavý oblouk, který přispívá ke čtivosti práce. Text naplňuje definici kvalifikačních předpokladů pro bakalářskou práci a v mnohém ji přesahuje. Rozsah odpovídá předepsaným požadavkům na bakalářskou práci v oboru režie-dramaturgie činoherního divadla.

Práci doporučuji k obhajobě.

doc. MgA. Jan Hančil